

Szerkesztőség:

Helyi kerület 460. házszám
 hová a lap szellemi részét
 illető közlemények kü-
 dendők.

Kéziratok vissza nem
 adódnak.

ABONY

Kiadóhivatal:

SZERDAHELYI JÁNOS
 könyvnyomdája, hová az
 előfizetési pénzek, a hirde-
 tések és ezeknek díjai, va-
 amint a felszólamlások kü-
 dendők.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI LAP. — MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési díj:

Helyben házhoz hordva és vidékre küldve egész
 évre 8 korona, fél évre 4 korona, negyed évre
 2 korona. Egyes szám ára 16 fillér.

Felelős szerkesztő:
 TEMESKÖZY GERZSON.

Főmunkatársak:
 VEVERÁN ISTVÁN, VÉLI MIKSA.
 Kiadótulajdonos: SZERDAHELYI JÁNOS.

Hirdetmények,

nyiltterek, valamint hirdetési díjak, közvetlen a kiadó-
 hivatalhoz küldendők. Nyilttér sorra 1 korona.

Közéletünk.

(T.) Illetékes helyről vett értesülésünk
 szerint, a Szolnok—Czepléd közötti kettős
 vasúti vágány még ez év folyamán, de
 legkésőbb a jövő évben ki fog épülni, mely
 munkálatokra nézve már az előzetes bejá-
 rások megtörténtek.

Ugyancsak abból a forrásból arról is
 értesülünk, hogy a második vágány kiépí-
 tésével egy ideüleg, vasúti állomásunkon
 nagyobb szerű építkezések is történnek, ne-
 vezetesen: az állomástól balra, a szénra-
 kodó helyen épül egy emeletes felvételi
 épület, a nagy számra felrugtatott tisztviselők
 részére emeltetik két, egy-egy emeletes lak-
 ház, az állomás két oldalán, végül pedig
 egy új biztosító berendezés (villamos váltó
 állítás) is létesítetik.

Hát ezek mindenestre emelni fogják
 városunk kereskedelmi és közgazdasági ni-
 vóját és úgy látszik, hogy az ő termézet
 szánt Abonynak valamit s nem épen csak
 a kalendáriumi elsőségre, a kulturában
 pedig hátul való kullogásra kárhóztatta,
 hanem mint járási központ, előkelőbb pos-
 tióra volnánk hivatva Törtelnél vagy Kutya-
 Bagosnál, ha egy mákszemnyi igyekezet
 és akarat lenne bennünk a természetes
 fejlődési viszonyok előmozdítására.

Vajjon melyik befentes polgártársunk-
 nak jutna eszébe ezeken gondolkodni?

Vajjon nem bizonyos-e tehetetlenség-
 ünknek az új városháza kérdésének éveig

terjedő vajudása, hogy mihelyt egy tágasabb
 kérdés kerül napirendre, képtelenek vagyunk
 helyes érzékkel a rendszeres munkálkodásra,
 nem tudunk azonnal egy olyan utra lépni,
 a melyen a kitűzött cél biztosan és cél-
 szerűen elérhetjük.

És ebben nemcsak a választottak hibá-
 sak, hanem a választók is.

Mert nagy akadálya az a kulturális
 haladásnak, ha a közönség gondolkodás
 módjában olyan eszmék dominálnak és
 terjesztetnek mesterséges uton, hogy akinek
 nincs földje, az a közügyekhez ne szóljon,
 vagy ha vesz bátorságot magának hozzá-
 szólni, avagy ha érez magában némi tehet-
 séget és önnállóságot véleményének kifeje-
 zésére, hát ne hallgassanak rá.

Vajjon tisztán a földbirtok, 3-400
 kisebb-nagyobb földbirtokos el képes-e tar-
 tani 2-3000 családot; 3-400 kisebb-
 nagyobb földbirtokos tud-e biztos kenyeret
 adni 15.000 élővel élő lénynek, képes-e a
 törvény által előírt s a lelkiismeretben gyö-
 kerező népnevelés anyagi érdekeit szolgálni,
 képes-e egyedül az állami és községi, egy-
 házi és társadalmi, közrendészeti és köz-
 biztonsági terhek viselésére; elvállalja-e az
 erkölcsi és anyagi felelősséget mindazon
 intézményekért, mindazon intézkedésekért,
 melyek a közélet, a szociális viszonyok,
 a társadalmi rend és béke fenntartására
 irányulnak?

Bizony aligha!

Épen azért az ipar és kereskedelem

felvirágoztatása, életképessége elsőrangú ér-
 deke a földbirtoknak, az ő termelésnek,
 mert azok lévén a fogyasztók, a termelés
 értékesítésének közvetítői, épen olyan joggal
 követelhetnek helyet és szót a közügyek
 intézésében is.

Mindezeknek pedig együttes, egyetértő
 munkálkodása szabhatja meg egy város
 fejlődésének egészséges irányát, adhatja meg
 annak alapfeltételeit.

Ezekre pedig nekünk most kimondha-
 tatlan nagy szükségünk van, midőn egy
 oly nagy elhatározó lépés előtt állunk, mint
 a városháza építése, polgári iskolánk fenn-
 tartása, iskolánk szaporítása és berendezése,
 katonaságunk megtartása, hasznos befekte-
 tések létesítése, járási központi jellegűnk
 fejlesztése, melyekre feltétlenül szükségünk
 van, de a melyeket csak egyetértéssel, nagy
 körültekintéssel s minden ténvező iránti
 bizalommal és becsüléssel birunk keresztül-
 vinni, másképp nem.

Itt van előttünk például a polgári iskola.
 Mily nagy lelkesedéssel hoztuk meg az
 áldozatot, hogy végre megvalósíthassuk régi
 álmunkat s mi lett az eredmény? Az, hogy
 illetéktelen beavatkozások, ujjhuzások, pár-
 toskodások, egyenetlenkedések és minden-
 féle okvetetlenkedések megingatják a közön-
 ség bizalmát és szeretetét e nemes, városunk
 történetében mélyre kiható megbecsülhet-
 len intézmény iránt. Azok egy részét, kik
 kezdeményezői, fáradhatatlan harcosai vol-
 tak ennek az iskolának, akik az egyoldalú

TÁRCZA.

Suttogva beszélnek...

Suttogva beszélnek minden kapufélen:
 Öreg Révész Pétert megöli a szégyen,
 Drága szeme-fénye, Mariska leánya,
 Az a földi angyal — lehullott a sárba.
 Oh de szörnyű bánat, tiszta ősz fejére —
 „Jaj tán nincs is Isten odafenn az egbe!”

Öreg Révész Péter az estét se várja:
 „Az a czéda leány pusztuljon el már ma!”
 Szegény felesége, hiába sir rajta:
 „Nekem nincsen lányom, megvan az már halva.”
 Meg-megsimogatja barázdás homlokát:
 „Meghalt, meghalt, ne is beszéljetelek tovább!”

Alkonyodó este le se szállt a tájra,
 Azt a kis jószágát kebelére zárja:
 Fut szegény Mariska — nyomában az átok —
 „Ne félj édes apám, addig meg sem állok
 Mig e kis ártatlan, meg én is, a hitvány
 El nem pusztulnak, hogy álljon neved tisztán!”

Csendes, mély a vize határszéli tónak,
 Jobb koporsó ez, mint a mit fábol rónak.
 Ott áll már Mariska szép pázsitos partján,
 Az a picziny lélek fel-felsir a karján
 Ringatja, csitítja, lágyan veszi ölle,
 Meg-megnézegeti — kiesordul a könnye.

Milyen szép a szeme, gödrös a kis álla
 Még a holdsugár is szeretve hull rája;
 Picziny ajkaival mintha kérve-kérne!
 Valami megszólal Mariska szívébe.
 Megesillan a szeme forró, édes vágyban
 ... „Mi is csak elférünk majd a nagy világban!”
 Péterfi Gyula

Veres glória.

Irta: Tábori Róbert.

— Az első az, hogy az esküvő egy hét
 mulva legyen meg. Nem akarom, hogy atyámat
 sokáig kínozza. A második pedig, hogy nyomban
 az esküvő után messzire elutazunk innen és hogy
 ön azután még egy heti időt enged ifju álom-
 kepem megsiratására és eltemetésére.

— Elfogadom mindkét feltételt, de magam is
 szabok egy feltételt. A hamis váltókat csak akkor
 adom vissza atyjának, ha visszatérünk a nászuta-
 zásból.

Éz az ember okosabb volt, mint én. Belátott
 a lelkembe.

Elutaztunk. Trieszten és Velencén át Nápoly
 felé tartottunk. Meerheim csak akkor beszélt ve-
 lem, ha okvetlenül szükséges volt. Máskülönb
 magamra hagyott. De az együttlét rövid perze-
 iben is éreztem perzselő tekintetét és tudtam,
 hogy nem számíthatok nála irgalomra. Befogja
 rajtam hajtani a váltásdíjat kimelet nélkül.

Pedig én elvoltam lőkélve, hogy megcsalom
 reményét.

Tudtam, hogy a váltók nála vannak. Néha
 mikor magunkra maradtunk, kivette azokat tár-

czájából, és lassu kiszámított mozdulattal csusz-
 tatta keresztül ujjain, egy-egy csavarás a hüvelyk
 szorítón.

Jól emlékszem még arra az éjszakára, amikor
 Milanóból elindultunk a gyorsvonaton. Amint a
 kupéba léptünk közönyös arc kifejezéssel fordult
 hozzám és csak annyit mondott. Holnap letelik a hét.

Azán kiment a kocsi folyosóyra és szí-
 varra gyujtott. Mohón pőfékelt és szemei sajátsá-
 gosan csillogtak. Arcának kifejezése olyan volt,
 mint a nagyon éhes emberé.

Ónos esős éjszaka volt. A mérre a vonat
 vágatott, utszéli töcsákban tükrözött a lokomotív
 tüzfénye. Elővettem a vasúti kalauzt és lapozgat-
 tam benne. Rátaláltam arra az állomásra, ahol a
 másik gyorsvonat keresztezi a mienket és tekinte-
 tem bizonyos megnyugvással pihent meg a nevén.

Ah, kedves Meerheim ur, ön nagyon fog
 csalódni. Áldozata kisklik a kezéből. Csak azt
 sajnálom, hogy nem láthatom arcának kifejezését,
 mikor a testemen végig gázolnak a nehéz kerekek.

Bizony mondom, ezt a kárpótlást megadhat-
 ná nekem a gondviselés! Hogy kacagókk kinjaim
 közepett, hogy rugnám szemébe ennek az emle-
 nek az undort, a melyet érzek.

A mi vonatunk másfélpereczrel előbb érke-
 zett az állomásra. Kimentem a folyosóra és in-
 tettem a kalauznak, hogy nyissa ki a kupé ajtaját,
 mert le akarok szállni.

— Majd ha másik vonat is megérkezett, vá-
 lasztolt sebiben a derék fiú — addig nem szabad
 a vágányon keresztül menni.

Megvártam, míg odébb állott, aztán kihajol-
 tam a leeresztett ablakon és kinyitottam a biz-

maradi nézetek, előítéletek ellen védték az utolsó téglá elhelyezését, az utolsó szegbeverését, akik szóval, tollal igyekeztek népszerűvé tenni, hírét nevét megszerezni, szépen félretolattak akkor, a midőn munkásságuk gyümölcse megérett . . .

(Hijába, a népszerűség kenyéréből nem mindenki kanyaríthat.)

Tartsunk tehát össze, szükség van itt minden erőre, nem lehet itt kicsinyelni senkit és semmit; ha akarunk valamit, azt magunknak kell kieszelni és megteremteni s ne bámuljunk azokra a vasuti eljövendő építkezésekre, mert biz azok keveset fognak lendíteni a mi közgazdasági viszonyainkon s főképp nekünk azokban semmi érdemünk sem leend.

A „Pásztorjáték“-ról.

No még egy pár szót erről a szép és maradandó emlékü pástorjátékról, a mely ha le nem szerelünk, még most is gyűjtené a nemes szívű adakozók jótékony czélra szánt filléreit.

A hét előadás eredményezett 363 kor. 83 fillér bevételt és 239 kor. 65 fill. kiadást. Jótékony czélra maradt: 124 kor. és 18 fillér.

40 felülfizető támogatta szíves jó indulatával az ártatlan iskolás-gyermekek eme kedves és szent tárgyu játékát.

Felül fizettek: Gulner Gyula 10 kor., Fötiszt. Lévy Mihály apát 9 kor., Lukács Gyula 7 kor. 24 fillér, Gaál Gyula 5 kor., Antos János 4 kor., Dudás József igazgató 2 kor 40 fillér, Sivó Jenő, Reinle János kapitány, Rithnovszky Antal, Polnisch János, Bärö Weigelsperg Ede, Gottlieb Ferencz, Pintér Gyula, Dr. Halmi Adolf, Dr. Hirn Márton, 2—2 korona, Visontay Erzsébet 1 kor. 90 fill. Saffrán Róza, 1 kor. 90 fill. Bedekovich Lajos, 1 kor 20 fill., Szabó Mátyás 1 kor 20 fill. N. N. 1 kor. 20 fill. Adelmann Arthur (Ujpest), Pfeifer József (Ujpest). N. N. Gregor Géza káplán, Löffler Miksa, Skrábik László, Liptay Arthur, Brück Adolf, Brösztel N. 1—1 kor. N. N. 80 fill. Palásty Pál, Szabó István, Mucsányi János, Mézsáros István. Láng Teréz 40—40 fillér, Vig János, Kummer János, Gigor Teréz, Polgár Imre 20—20 fillér.

Végül Molnár József kőműves mester, aki az Olv. Egyletben okozott kárt 3 koronáért kijavította, keresményéből a jótékony czélra 1 koronát készörömmel fizetett, pedig nem is gyönyörködhetett a játékban.

tonsági zárt. Éppen leakartam lépni, mikor hátulról megérintették vállaimat.

— Csak arra figyelmeztetem édesem, mondá halkan Meerheim, hogy engem nem lehet megcsalni.

Ha ön azt megteszi, amire gondol, egyhét mulva becsukatom az öreget.

S kivette a zsebéből a tárczát, abból a váltókat és lassu, kiszámított mozdulattal simított rajtuk végig.

Oda kaptam és kirántottam a kezéből a papirokat. Isten látja a lelkemet, nem volt az a mozdulat előre tervezve, hanem csak olyan, mint mikor egy kést látunk fejünk fölött villogni és belekapunk az élébe is, nehogy megsebezzen.

De mikor a markomban éreztem a kinzó eszközt, melylyel ez az ember két hét óta halálra gyötör feltámadt bennem a tudat, hogy már most csak tőlem függ, hogy elmúlják a veszély. Amott közeledik vágatva a másik gyorsvonat . . .

Rohantam a sinek felé. Meerheim utánam. Utolért és derékon kapott.

— Lássá, kiscigalambom, — gunyolódott. — Hát maga ehhez is ért? Adja csak szépen vissza a váltókat!

Vasmarka alatt megroppant a karcsontom. A fájdalom miatt, csaknem elvesztettem eszméletem, de felülkerekedett csakhamar a dühös harag.

— Nyomorult hóhér! — kiáltottam — haljunk hát meg együtt.

S óriás erővel kirántottam kezemet fogásából, két karomat nyaka köré fontam, magamhoz öleltem, és szoritottam őt mint egy szerelmes hitveshez illik.

A gyorsvonat már csak száz lépésnyire volt tőlünk. Egy vasuti hivatalnok észrevette, hogy a sineken állók és rémulten íat, hogy menjek el onnan.

Nagy volt a bevétel, de nagy volt a kiadás is. Rendes színpadot állítottunk, a szereplőket díszes egyenruhával láttuk el, fizettünk ide, fizettünk oda, fizettünk a legutolsó szögig, czérnáig. Hát bizony ez sok, csak hogy eléretett az erkölcsi siker, amely a legfőbb jutalmul szolgál ugy a szereplőknek, mint a rendezőknek.

Köszönettel és mély hálával adózunk a színi bizottság elnökének Teszary László főszolgabírónak, aki szíves volt kérélmünkre felajánlani a színházról mindazon dolgokat, a mit csak használhattunk.

Továbbá Lukács Gyulának, aki ajándékba hozatta a görög tűzianyagot. A róm. kath. Olv. Egyletnek, amely örömet átengedte összes helyiségeit. Köszönettel tartozunk Gregor Géza káplánnak, aki pástorruhakkal és paróákkal volt szíves kedveskedni, ugyszintén Pfeifer Emilia úrhölgy, fogadja szívélyes köszönetünket, aki fáradságot nem ismerő odaadással igyekezett a szereplők megjelenését külső fényben előmozdítani. És végül köszönet mindazoknak, akik jóindulatukkal, áldozatkészséggel pártolni és méltatni kegyeskedtek, a nemes és jótékony czélért fáradoztak szereplőket, közreműködőket.

Mégegyszer hála és köszönet mindazon szülőknek, akik gyermekeiket szíves örömmel engedték a czél elérésében közreműködni. Jutalmuk legyen a kedves visszaemlékezés a szép angyalkákra.

A tantestület nevében

Schlosser László
igazgató-tanító.

Farsang.

(T.) Tél apó meghozta ajándékát: az örök vidám farsangot, ami az ifjúságot felszokta élesíteni álmatagságából, hébe-hóba elszokta velünk feledtetni a farszto küzdelmeket, arczunkról elszokta kergetni a gondok, csüggedések borút; falura szóló lakodalmak, bálók, névnapok, disznótorok esnek meg a farsangon.

Ma csendes minden a régi idők farsangjeihez képest; megmaradt arczunkon a jövőbe vetett reménytelenség, bizalmatlanság ráncza, a szenvedők, nyomorgók iránti szánalom érzése, melyek hathatósan tartják vissza, kivált a komolyabb családfeleket a mulatozásoktól, amit a fiatalabb családtagok látva, megcsappan az ő kedvük, vidámságuk is.

És ha mégis, nem mulatozási vágyból, de talán anyagi érdekeik támogatására egy-két egylet rendez is mulatságot, nem a régi bizalmas együttléte az az öregeknek, várva-várt össze jövele az az ifjúságnak, inkább aféle robot, mit az egyleti élet némi támogatására, hazafiságból, társadalmi kötelezettségből, hopp kénytelen, nem örömet cselekszünk meg.

De én csak fogtam a velem küzdő embert és huztam beljebb. Gyönyörködtem a halálos kín kifejezésében, mely arczát eltorzította. Röpke, pillanatnyi gyönyör volt ez csak, de nekem elég egy egész életre.

Már csak ötven lépésre volt a vonat . . . Meerheim lehajolt és bele harapott a karomba . . . ott a hol a vastag hus kezdődik . . . Felszisztem és elbocsájtottam . . . Meglökött . . . Éreztem, hogy két-három lépésnyire hátrafelé tántorodtam. De ugyanakkor azt is láttam, hogy a lökés ereje kihozta őt az egyensúlyból . . . előre bukott . . . fejjel a sinek közé.

Mikor magamhoz tértem, orvosi kezelés alatt voltam. S hallottam, amint valaki elbeszélte:

— Láttam kérem, amint az az ur erőnekejével nekiment a vonatnak. Ez a szegény aszszonyság visszaakarta tartani, de ő ellökte magát, a sinekre bukott. Megfigyeltem, mióta Milánóból elindultunk és mindjárt gondoltam, hogy nem töri jóban a fejét. Olyan izgatott volt, mint aki nincs egészen az eszén.

Ennek az egyszerű embernek a tévedése mentett meg attól, hogy nem kellett a bíróság előtt megjelennem. De én jól tudom, hogy Meerheim nem volt öngyilkos, hanem én öltem meg, s nem is érzek magamban semmi lelkifurdalást. Megtenném most is, amit akkor tettem.

A férfi fölnézett hozzá. Ugy tetszet neki, mintha a lámpa fénye véres glóriát szöve a nő feje köré. Összeborzadt, megérintette a kalapját bucsuzóul és elment szó nélkül.

. . . Az egyik ment jobbra a másik balra.

(Vége.)

A kedélyesség, az ártatlan, vidám mulatozás utáni vágy, a közlekenység, bizalmasság, a társaság iránti vonzódás kihal az emberekből, ki öli e nemes érzelmeket az irtózatot küzdelem a létért.

A hétköznapi életet szeretjük, a melyeken elvonultan építgetjük fel újra a levált korlátokat, egyengetjük az osztályharczok mezejét. Gyűlölkdünk, lenézzük az egyszerű embert, akármilyen tehetséggel bírjon, meghunyászkodunk a hatalom és az ösökkal dicsekvők előtt. Banquetteken szörnyen demokraták vagyunk, szeretjük a népet, a szegényeket, az ügyefogyottakat; — négy szemközt ostobaságnak mondjuk azt a nagy ménkü dörgölődést, parfümös szappannal mossuk meg kezeinket, azokkal pedig végkép nem parolázunk, a kiknek vajamelyik ősapja börtönben ült.

Anyagi viszonyainkat titkoljuk, jólétet, előkelőséget fitogtatunk; de azért huzzuk az igát újra meg újra eladjuk magunkat, vagy egymást, kegyért, pénzért vagy akár kenyérért.

Ilyen a mostani tél a mostani farsang képe: fakó, színtelen, rideg. Ilyenné sülyesztette az emberek önzése, a barátságatlanság; segítettek nekik a mostani nehéz életviszonyok az erkölcsi és anyagi sülyedés, ami annál elszomorítóbb momentum, hogy ez a mostani ifju generáció aligha tud, aligha bír belőle kilábolni.

Mintha hallanám a régi dal akkordjait:

„Nem úgy van már, mint volt régen.“

Bizony nem. Hanem az az egy vigasztalásul szolgálhat, hogy nem ez az ifjúság rugta föl azt a régi jó világot, hanem azok, akik megcsinálták és ki is élvezték, rá pocsékolván egészséget és vagyont és sok esetben a becsületet. . .

Boesánatot nyájas olvasók! Biz ezek komor képek, de hazudtoljanak meg s fogják rám, hogy nem tudok rajzolni.

Tessék tehát e képeket félre tenni, a bűbáratot utánnuk küldeni és az egész után pedig azt a hagyományos kancsót vagni!

Itt a farsang! Punktum!

Br. Podmaniczky Frigyes, a szabadelvű párt ősz elnöke, színházi intendáns korában mondotta, hogy:

„Shakespeart vagy jól kell adni, vagy sehogy, de adni kell!“

Én is azt mondom, hogy: Farsang lévén, vagy jól kell mulatni, vagy rosszul, de mulatni kell!

MI UJSÁG?

— **Az alispán jubijeuma.** Beniczky

Lajos közszeretelben és tiszteletben álló alispánunkat, hétfőn ünnepelte a vármegye közönsége, az nap tartott diszközgyűlésen, abból az alkalomból, hogy alispánjának 25-ik évét betöltötte. Az ünnepeltet küldöttség hívta meg a diszközgyűlésre, kit a főispán meleg szavakkal üdvözölt, Farkas főjegyző átnyújtotta neki a megyei tisztikar ajándékát, egy remek művű diszkardot. Mire az alispán nagy hatású beszédben köszönte meg a figyelmet s ígérte meg továbbra is közhasznú tevékenységét. Szívből kívánunk neki mi is hosszú életet és erőt megyénk felvirágoztatására. Az ünnepeltet szerkesztőnk sürgönyileg üdvözölte.

— **Jubileum.** „Nagy-Körösi Lapok“ czimű lapársunk most ünnepli fennállásának 25-ik évfordulóját. Az ünnepi számban Biczó Pal ref. lelkész méltatja ékes tollal a 25 év küzdelmeit, diadalait, — felsorolja munka társait, kiknek díszes sorában ott látjuk It. Lévy Mihály apát nevét is. Kalaplevéve üdvözölöm szülőföldem kulturájának ez erős, edzett, dicső multtal bíró organumát, nagynevű szerkesztőjét s a körülte álló leikes gárdát! Erőt, kitartást, közönsége szeretetének, tiszteletének gyarapodását és hosszú életet kívánok a lapnak és íróinak, Temesközy Gerzson

az „Abony“ szerkesztője.

— **Leó ünnep Szolnokon.** A szolnoki rkath. egylet a pápa 25-éves jubileumára nagy szabású ünnepélyt rendezett ma egy hete, vasárnap, a színház helyiségében, mely alkalommal It. Lévy Mihály apát esperes plebánosunk is tartott felolvasást „A katolikus öntudat.“ czim alatt mely nagyhatást keltett

— **Kinevezés.** Az igazságügyminiszter Teszary József kecskeméti kir. tszéki bírót, Pestvármegye területére vizsgálobíróul nevezte ki. Teszary József régibb idő óta végzi már e tisztét s eddigi működése is elég garancia arra, hogy a személye iránt tanúsított bizalmat még fokozottabb mértékben kiérdemelje.

— **Hymen.** Milch Gyula helybeli földbir-

tokos e hó 18-án, délelőtt 1/2 12 órakor esküszik örökösüget Budapesten, a dohány utcai izr. templomban, Simon Jolánnak, Simon Jakab és Birnbaum Berta budapesti lakosok leányának.

— **Abonyi Lajos szobor alap.** A Dr. Jó Imre nagykörösi főgymn. tanár úr által adományozott öt korona vételét köszönettel elmisri. Abony 1903 jan 12. Véli Miksa.

— **Új munkatársunk.** Péterfi Gyula abonyi születésű földink, tehetséges fővárosi író hirdet előfizetést „Kormos Borsca,” — című egy kötetes regényére, melyben az író közvetlenséggel, természetesen, zamatos magyar nyelvezettel — egy a magyar nép életéből merített édes — bús történetet tárgyal. A mű ára 1. k. 40 f. diszkötésben 2 kor. Ajánljuk olvasó közönségünk szíves figyelmébe Az előfizetés szerzőhöz, Monor, Szük utca 1208. sz. alá küldendő. Péterfi széptehetséggel pengeti a lantot is, mai társzánkban egy költeményt is közlünk tollából, mit több esinos költemények és beszélések is fognak követni. Üdvözljük öt munkatársaink kised csapatában.

— **Jó példa.** Vimos Izidor áplomás főnökünk felfogadott egy házi szolgálót, előlegül adott egy koronát, a cseléd szerzőnek szintén egy koronát. A cseléd azonban vonakodott helyre állani, mire a gazda kijelentette, hogy hajlandó elbocsátani, de köteles lesz a cseléd meg téríteni egy a cselédszerző díjját, mint az előlegül kapott 1. koronát duplán, mit a renitens cseléd meg is tett, a főnök pedig a 3 koronát beküldte hozzánk a szegények javára. Mi azonnal 15 kenyeret vásároltunk rajta s kiosztottuk az éhezők között. Így kellene elbánni a szegődést nem tartó cselédekkel, a kikkel bizony nagyon sok baj van a rossz cseléd törvény miatt.

— **Tanács ülés.** F. hó 10-én tanács ülés tartott, melyen lényegtelen házi ügyek tárgyalattak. Ez alkalommal érvényesült először az új közigazgatási egyszerűsítés folytán előírt jegyzők előadási funkciója, mely nagyon praktikusnak bizonyult, mert a tárgy kimerítően ismerttetik s arra az előadó jegyző által nyomban javaslat is tétetik, a mihez a gyűlés hozzá járul vagy nem, módosít rajta, vagy elveti, így aztán nem áll elő a zürzavar, hogy a hány tagja van a gyűlésnek anynyiféle ágazik el a vélemény egyes tárgyak elintézése fölött.

— **Automotor közlekedés Kecskemét és Budapest között.** Kecskemét város közönségéhez ajánlatot adtak be, hogy a Magyar Államvasutak Lajos-mizse — budapesti vonalához csatlakozással automotoros közlekedést létesítenének Kecskemét és Budapest között. Az út kevesebb ideig tartana, mint az Államvasutak gyorsvonatain és a közlekedés tramwayszerűleg körülbelül óránként van tervezve. A városi tanács a tervet pártolólágg terjesztette a közgyűlés elé s amennyiben Pestvármegye is megfelelő czimletek jegyzésével csatlakozik a kivitelhez, az építést még a tavaszon megkezdik.

— **Hogy az Országos Gazdasági Munkás-és Cselédsegélypénztár** áldásos intézménye mily gyorsan vált népszerűvé, azt legjobban bizonyítja a pénztárnak az elmúlt évről összeállított statisztikája. E statisztika szerint az 1902. évben a pénztár önként beiratkozott tagjainak száma összesen 44919. A biztosított gazdasági cselédek száma közel 350000. A kifizetett segélyekről a következő statisztikát állította össze a pénztár, Baleseti segély: cselédeknek 1296 esetben K. 67786.69, I. cs. tagoknak 222 esetben kor. 7885.82, II. cs. tagoknak 43 esetben K. 969.28, rendkívüli tagoknak 467 esetben K. 15323.38, gépmunkásoknak 86 esetben K. 3627.98. Rokkantsági segélyek: cselédeknek 344 esetben K. 4735.74 I. cs. tagoknak 14 esetben K. 150, rendkívüli tagoknak 42 esetben K. 725.83, gépmunkásoknak 3 esetben K. 40 Haláleseti segélyek: cselédeknek 109 esetben K. 27875.15, I. cs. tagoknak 34 esetben K. 4092.02, II. cs. tagoknak 3 esetben K. 11.44, rendkívüli tagoknak 26 esetben K. 4354.17, gépmunkásoknak 8 esetben K. 2312.84 összesen kifizetett 2688 esetben K. 140820.34. Ujjabban Gróf Andrassy Dénes, gróf Majláth Geza és Dreher Antal jelentették be a pénztárnál, hogy összes cselédeiket beiratják a tagok közé.

— **Az általános tematkezési egy-let** alap szabályai most vannak sajtó alatt, melyek a tagdíj nyugta könyvben bekötve, még e hóban fognak a jelentkezett tagok között kiosztatni.

— **Nagy írók találkozó helye!** Bátoran így nevezhetjük a Képes Családi Lapok című szépirodalmi képes hetilapot, mert mióta jobb papíron, szebb képekkel válogatott tartalommal jelenik meg, azóta igazi élvezet a Képes Családi

Lapokat olvasni. Dícséret illeti az új kiadóigazgatót, Forray Oszkárt, ki e lap szép kiállítására sok áldozatot hoz; a lap szerkesztőit Beksics Gusztávnét és Csillag Matét, kik a Képes Családi Lapokat oly magas nivóra emelték, hogy ez a lap igazán nélkülözhetetlen ma már minden művelt családnál. Előfizetési ára a Képes Családi Lapoknak fél évre 3 forint, negyedévre 1 frt 50 kr. Kiadóhivatal Budapest, VI., Ó-utca 12.

— **A „borászati lapok”** harminczötödik évfolyamába lépett a folyó új évvel. Régi jóbarátja, segítőtársa a magyar szőlőtermelőknek és vezető volt a filloxera elleni védekezés terén. Ma a legújabb adatok szerint, az elpusztult területeiből újratelepített 105.935 k. hold szőlő van, van 69.477 k. hold homoki szőlő és a régi szőlőkből is fenmaradt tekintélyes terület. Ez a nagy terület szőlő 443.825 szőlősgazdának a tulajdona, kenyere. Sokan vannak még mindig közöttük, akik nem teljesen járatosak a szőlőtermelésben, különösen a borkezelésben. Ezeknek vezetője, tanítója a „Borászati Lapok”, mely olvasó előfizetési árai mellett is, gazdag tartalommal jelen meg Minden vasárnap. Előfizetési ára: egy évre 10 kor.; félévre 5 kor.; negyedévre 2 kor. 50 fillér. Kiadóhivatal Budapest. IX., Üllői-út 25. sz.

— **Eladás.** A Munkácsi-ut. 102. szám alatt levő ház, szabadkézből azonnal eladó, sürgős elutazás miatt olcsón jut hozzá bárki.

Dobozy Kálmán úrnál, Czeglédi-ut 73 házszám alatt sajtótermésű borának literje **20** krajczár, azaz **40** fillérért kapható.

Szerkesztői üzenetek.

Új munkatárs. Monor. Mint tetszik látni, a vaskos küldeményt megkaptuk, köszönet és szívélyes üdvölet. Magánlevél az irattal külön ment.

Munkatársaimhoz. Nem kell engem arra figyelmeztetni, hogy lapunk néha bizony kevésbé érdekes tartalommal jelenik meg, azt magam is tudom. Azonban egyetlen ember nem tölti meg lapot érdekes cikkekkal s ha megtölti is, egyoldalú dolgokkal teheti. Ez pedig onnét van, mert semmiféle támogatásban, sem munkatársaim köréből, sem más társadalmi és hivatalos körökből nem részesülök igaz, hogy ebből nekem károm nincs, legfőkébb a kiadónak; de kára van a közérdeknek, melynek szolgálatában kötelességünket teljesíteni kell mindazoknak, kik arra némi képességet és hajlandóságot érezünk magunkban.

En akként fogom fel a honorácziórok hivatását, hogy nemcsak a mindennapi, a fizetéshez kötött és szabott dolgokat kell végezni a honoráczióért, hanem tehetségüket, képességüket, jó akarataikat érvényesíteniök kell a közérdek szempontjából is, mert ez által a társadalomnak és a hazának teszünk olyan szolgálatot, melynek nincs ugyan anyagi, momentális haszna, de meg van a lelkiismeretnek megnyugtató szava: Ember! kötelességedet a legjobb tudásod szerint teljesítetted!

Szolgáljon ez buzdításul kedves munkatársaimnak.
SZERK.

AZ „ABONY” REGÉNYTÁRA.

Örvények.

— Eredeti regény a budapesti életből. —

Írta: Négyszus.

A fővárosban.

A vonat méltóságjeljes lassúsággal czamogott be a főváros keleti pályaudvarának hatalmas, üvegkupolás csarnokába. — Az iménti csöndet mintegy varázsütlésre nagy elevenség, zajos élénkség váltotta föl. Az utasok lömegesen szálltak le és előzönlették a perront. Férge vasuti hordárok ellepték az egyes kupékat, lesegítvén a kényelemszerető pasasérok podgyászait. A kijárónál két oldalt sorfalat állottak a várakozók, ideges nyugtalansággal s éber figyelemmel nézegetvén az előttük elhaladók tarka seregét, nehogy valamiképp elszalaszszák érkezőiket. Résen voltak az árgus-szemű finánczok (a pénzügyek derék örei), kik a reájuk ruházott hatalomnál fogva minden „gyanus” személyiséget egy külön helyiségbe tessékelték. hol a „kollégák” lelkiismeretes gondossággal, kötelességszerű buzgósággal megmotozták, átvizsgálták a holmikát.

Tarnyai Etelka, egy esinos, megnyerő arcú egészséges színű leány is ezzel a vonattal érkezett Budapestre. Vele nem jött senki, öt nem várta senki. Társa mindössze egy kisebbszerű kizitaska volt, mely nem lehetett tulságos nehéz, mert meggörnyedés nélkül, szinte egyenes testtartással vitte. Aki jobban szemügyre vette a leányt, észrevehette félszeg, bátoratlan viseletéről, félénk tekintetéről járatlanságát e nagy városban. Csakugyan idegen volt előtte a metropolis; csupán egy izben (akkor is rövid időre) az országos kiállítás alatt járt itt, de akkor még gyermeklányka

volt; azóta szép, kifejtett nagylánynyá serdült.

November havát jelezte a kalendárium. Az időjárás meglehetősen csipős, hideg, ködös volt. Mikor kilépett Etelka az utcára, már szerte-széjjel égtek a gázlámpák, a nagy ködben azonban nem igen árasztottak világosságot. Etelka eleinte mílsem látott a nagy homálytól, lassan-lassan azonban hozzászokott szemé a szürkességhez és jobban kivethette az egyes tárgyak körvonalait. A szokatlan zür-zavar, a villamosok szünetnélküli csilingelése, a kocsi robogása, száguldozása, az autómobilok kellemetlen zakatolása, pöffögése, az emberek nyüzsgő áradata, a járó-kelők lötása-futása, odébb meg a villamos iviámpák szemkápráztató, vakító fénye elkábitotta, megszedítette. Az egyszerre föltoluló sok látni és hallani való összegomolygott, örületes hangzavarban futott össze, idegbomlasztó káoszszá olvadt előtte. Mikor magához tért, föl-ocsúdott; két gyerkőcz settenkedett előtte és nyafogó hangon, üzleti szellemre és pesti raffinériára valló fogással túllicizálták egymást:

— Nagysága kérem, én elviszem a kofferjét olcsón!

— Méltóságos asszonyom, néhány krajczárért bárhová elmegyek a táskával!

A leány hangosan elnevette magát e furesza titulusokon, amikkel megtisztelték a sihederek; főleg imponált neki az „asszony” elnevezés. Mikor már jól kikacagta magát, kabátja zsebéből kikotorászott egy czedulát, meiyen leendő lakása czime volt följegyezve. Ezzel átadta a kizitáskáját az egyik fiúnak és odaszólt neki:

— Szomoruvölgy-utca 72.

A fiu megvakarta ugyan a fejebujját, mert kissé távolnak tartotta a megnevezett utcát, de abban a reményben, hogy ehhez mérten díjazták fáradságát, szó nélkül megindult. A lány követte.

Az úton, miután gyalog mentek, alkalmá volt cselekedete fölül gondolkodni. Abban a kis faluban, ahol nénijénél nevelkedett és akinél lakott, nem a legrosszabb dolga volt. Igaz, hogy nenje — szüleit nem ösmerte — sohasem övezte körül, még kis gyermekkorában sem, azzal a csodás melegséggel, forró szeretettel és fektelen rajongással, mivel egy anya körülövezi szeme-fenyét, gyermekét. A nénje sohasem becézgette, dédelgette, gyengéd, lágy, szeretetteljes szavakkal nem illette, ami oly végtelen jól esik a gyermeki szívnek. Mégis jó volt hozzá, gondoskodott róla, iskoláztatta, kizimunkákra, varrásra tanította, bevatta a háztartás dolgaiba, csakhogy — talán ez már természetében volt — fogyasztó hidegséggel, fásult egykedvűséggel viseltetett iránta. Szigorú is volt legtöbbsnyire, de ezt már az idők folyamán megszokta volt Etelka. — Föléledt emlékezetében multja, az elszállt, letűnt, soha vissza nem térő szép idöket látta maga előtt, a boldog, derült gyermekévekre gondolt, mikor vidáman játszadozott, futkározott a többi csitri lányokkal, pajkos, szilaj fiukkal és mezitelen lábakkal lubiczoltak a pocsolyákban, kisebb vizekben, elriasztván a libákat, kacsákat és egyéb szárnyasokat. Nagyon édes, nagyon bájos volt ez az élet. És mégis elszakadt falujától egyszerre, maga sem tudja, hogyan. Dél felé fölült a vonatra, estére már a fővárosban volt. És most itt áll egyedül, elhagyottan, teljesen idegenek között. És a nénije odahaza keresi, kutatja. Vagy tán nem is keresi, tudja már, hogy Budapestre jött, mert egy szép, bocsánatot kérő levélben megírta, hogy ő örökre elhagyja a nénit, a falut, az ösmerősöket és saját keze munkája után akar megéini, ebben a nagy városban... Csaknem elpityeredett, mikor ezeket végig gondolta. Ugy vágyott vissza egyszerre abba a kis fészkebe, abba a csendes házba, melynek minden zegét-zugát ösmerte. Mért is volt oly makacs elhatározásában, mért is volt oly durczás, oly szeleburdi, hogy megszökött a nénijétől, amiért ez megpirongatta, ramordult valamiért. Elég lett volna, ha szépen kisírta volna magát, mint máskor szokta tenni, s akkor minden jó lett volna. A sértett önértzet, a becsület érzése, a lélek feljajdulása ösztönözte, üzte, kergette, unszolta, hogy menjen, menjen, hagyja el a nénit. Egyszerre csak becsomagolta a czók-mókját, előszedte összekuporgatott pénzecskéjét és észrevétlenül ellillant hazulról. Most késő a bankódás... A könnyek már peregtek le arcán, miket gyorsan fölszáritott zsebkendőjével. Végtelen keserűséget, óriási ürességet érzett a szívében s valami úgy szorította a torkát...

Éppen jókor értek a ház kapuja elé. A lány itt átvette a fiutól a táskát, adván neki egy huszfillérest, amit ez keveselt, hát megtoldotta még tíz fillérrel. Aztán beosont a kapun.

(Folyt. köv.)

VIDÉKI TAKARÉKPÉNZTÁRI RÉSZVÉNYEKRE, SORSJEGYEKRE, ÁLLAMPAPÍROKRA FŐLOSONT

ADUNK, KÉSZLEKES VISSZAFIZETÉSI FELTÉTELEK MELLETT, FELVILÁGOSÍTÁSUNK INGYENES.

HECHT BANKHÁZ
BUDAPEST, FERENCZIEKTERE 6.

SCHOTTOLA ERNŐ
MAGYAR ÁLTALÁNOS Kötanyaggyára

A rugyanta gyártás meghonosítója Magyarországon.
Budapest, VI. Révay-utca 16. szám

Szülésznőknek legmegbízhatóbb bevásárlási forrás, az újonnan 95000/1902 szám alatt belügyminiszteri rendelettel beszerzendő bábátáskák és az ezekhez szükséges ellenőrzési és szülési jegyzőkönyvekben.

Továbbá az öszszes kötőszerek, irrigátorok, ágytáblák, fecskendők, tejszivók, üvegek, gummicsövek, vízmentes gummilepedők stb.

Árjegyzék ingyen!

35-ik esztendeje már, hogy megjelent a **Borászati Lapok.**

Ily hosszú idő óta uttörője, vezetője, tanítója, szerető jóbarátja ez a lap a magyar szőlőtermelőknek. Foglalkozik úgy az ojtvány, mint a szénkéreg, mint a homoki szőlők művelésével.

Nyílt, őszinte fegyverrel küzdött mindenkor a bortermelés érdekei mellett.

Most már könnyebb lesz.

Az olasz borvám fel van mondva, egy országos borértékesítő szövetkezeti szervezetet csinál dr. Darányi főlemelési m. kir. miniszter ur, aki 200.000 koronával járul egy központi szövetkezet létesítéséhez. A vidéki szövetkezetek első befektetésükhöz előleget kapnak, a beadott mustra is előleget.

Kétszeres munkára kapjunk tehát, tanuljunk tovább. 443.825 szőlőgazda van Magyarországon.

Sok belőlük még sokat tanulhat a szőlőtermelés és a borkezelés terén. Tanulhat a lapból, ez a lap a **„Borászati Lapok“**

Előfizetési díja: Egy évre 10 korona, fél évre 5 korona, negyed évre 2 korona 50 fillér. Megjelen minden vasárnap.

Gazdag tartalom, olcsó előfizetés.

Mulatványt ingyen küld a kiadóhivatal Budapest Üllői-úti 25. sz. (Köztelek.)

Uj előfizetők, szép színes képet kapnak a „Hárslevelű“ vagy „Darányi, fajta szőlő fajról azt amelyik jobban tetszik. Könyvek közül választhatnak: Szőlőink újjáalakítása: Irta: Baross Károly. Peronospora elleni védekezés: Irta: Sajó Károly. Pinczeszövetkezetek alakítása. Pályanyertes mű. — Szőlőművelés politikája: Irta: Baross Károly.

Hirdetmény.
Közhírré tételük, hogy a Czeglédi-uton levő temető földön 130 darab kiszedett akácza eladó. A venni szándékozók jelentkezhetnek Abony község közgyámjánál.

Új! Aranyozó, melylyel mindenki azonnal moshatóan ujja aranyozhat: tükör- és kepekretet, szobrot, viragasztalt, templomesillart stb. — Egy üveg ecsettel 80 kr., 1/2 literes üveg 1.50, 1 literes nagy üveg 3 frt. — Sport-czikket, gyermek-jatekszerek, háztartási- és ebédő asztal-kellékek, utazás- és betegápoláshoz való tárgyak felül nagy, képes árjegyzéket bermentve küld

KERTÉSZ TÓDOR Budapest, IV., Kristóf tér.

Fontos minden menyasszonynak!

Szükséglete beszerzése előtt ne mulassza el

Alapított 1846

Tausky J. Fiai
ruha- és fehérnemű-gyártól
Pozsony

a speciális árjegyzéket, mely különféle czélszerűen összeállított kelengye költségvetéseket tartalmaz, bermentesen meghozatni.

Megbízható cég! Pontos kiszolgálás!
Kiváló munka! Jutányos szabott árak!
Jó anyag!

Magyar festék-, kence- és lakkgyár

KRAYER E. és Társai

József főherceg udvari szállítója,
a magyar államvasutak legnagyobb vállalkozója

BUDAPEST, V., VÁCZI-UT 6. SZÁM.

Vérgyógyítás (Hemopatia). Új és eredeti 15 év óta kipróbált gyógymód, a mely hazánk és a külföld jobb köreiből általános elismerésnek örvend. Rendkívüli jó sikerrel lesz alkalmazva asthma, szív-, gyomor-, hólyag- és idegbajokban, vér- és bőrbántalmak ellen és kizárja az elmezavar és szélhűdes beálltát. A kezelése kelemes, nem gátolja a beteg napi foglalkozá-ában és tartos, gyökeres gyógyulást eredményez. E gyógymód megalapítója **Dr. Kovács J** fővárosi orvos, a ki ek Budapestben, V., Váci-körút 18. sz. alatt egy, ez a célra berendezett orvosi rendelő intézete van, melyet mindazoknak legmelegebben ajánljuk, a kik a fent elősorolt bajok valamelyikében szenvednek. Dr. Kovács J leveléből megismerésére készséggel válnak.

NEUSTEIN FÜLÖP
czukrozott hashajtó labdaccai

mit már évek óta a legelőkelőbb orvosok, mint hashajtó és oldószert ajánlunk, nem gátolják az emésztést és teljesen ártalmatlanok. Czukro ott, kus jük végett még gyermekek is szívesen veszik.

Egy 15 pillulát tartalmazó doboz 30 fill., egy tekercs, mely 8 dobozt, tehát 120 pillulát tartalmaz, csak 2 kor. — 2 kor. 45 fill. előleg s beküldése után 1 tekercs portómentesen küldeték meg.

Óvás! Utazásoktól különösen óvkozzanak

NEUSTEIN FÜLÖP
Szent Lipótnak szentelt gyó.
Wien, I., Plankengasse 6

MAGYAR IPAR

Közvetlen felsorolt saját készítményű jó minőségű Áruinknak **árjegyzékét** attekintésre ajánljuk.

1 db bécsi piros paplan	1 frt 80
1 db bordó	2 „ 60
1 db Satin Chachmir paplan	3 „ 80
1 db atlasz	5 „ 20
1 db selyem atlasz	8 „ 50
8 részű volin matrutz	4 „ 50
1 db Crin de afrique	7 „ —
1 db szőr	10 „ —
1 db szalma-szák letűzve	14 „ —
1 db acél-odrony ágybetét	2 „ 20
1 db párnázott ruganyos matrutz	5 „ 50
1 db összehajtható vasagy tengercifú matrutzal	15 „ —
1 db fűfel takaró	10 „ —
1 db fűfel takaró	1 „ 50
1 db asztal, 2 ágyterítő	5 „ 50

Gichner Mór és Testvére
Budapest, IV., Muzeum-körút 27. szám.

Lohr Mária
(Ezelőtt Kronfus.)
Megbízások átvételnek: VIII. Baross-utca 85.

Telefon 5708

Csipke-, vegyszertti tisztító és műfestő intézet

Minden nap friss porkötés

jo **KAVÉ** olcsó

1 kgr. porköt kavé ... 1 frt 85 kr.
1 „ nyers „ ... 1 „ 68 „

Postacsomag 4 1/4 kilo kavé portómentesen küldeték.

BRÜLL GYULA (SZENES SÁNDOR UTÓDA)
Budapest, V., Nádor-utca 16.

UNYKAI KÁROLY
Közgyámgyártó
kizárólag kitérő külföldi gyarmatnyak raktára és kölcsönző-intezet

Budapest, IV., Károly-körút 20.

Tanningene a legkedveltebb és hajfestő szer legelőkelőbb sötétszőke, barna és fekete. Ára 5 kor.

A szájak és fogaknak legelőkelőbb az **OSAN** K. 1.76 és 88 fill.

Czerny-féle keleti **RÓZSATEJ** a legjobb és legelőkelőbb szappán-szer. 1 üveg Ára 2 korona. Ezzel a higién. balzsam-szappan 60 fillér.

Főszékhely: Czerny J. Anten, Bécs, XVIII., Carl Ludwigstr. 6.

SZABADALMAKAT ÉRTÉKESÍTŐ VÁLLALAT
PÁSZTOR (TÖRV. BEJ. CZÉG)
BUDAPEST, ERZSÉBET-KÖRUT 17.

Megszerez szabadalmaikat, finanszíroz találmányokat, beajátromoz védjegyeket és mustrákat.
FELVILÁGOSÍTÁS DIJTALAN.

RIEHL & TITTEL
Üvegyárosok, cs. és kir. udvari szállítók
BUDAPEST, VII. ker., Lövéde-tér 2.

Ajánljuk legjobb minőségben gyártott Siphon- és palackokat legelőkelőbb árak mellett és pedig:

- 1 Lada kb. 200 db. 16 uozású Sma, fehér v. világos sárga (marin) színű Siphonpalackot talppal vagy talp nélküli. 22 literes
- 1 Lada kb. 200 db. gázszappalacskát gumigyűrtűvel és üveg-golyóval ellátva, fehér vagy világos kék (aquamarin) színű, magas vagy alacsony alakú. 50 literes

Szállítás a csomagolást beleértve, budapesti pályaudvarig bermentve. Kiszáraztatás ellenében 2% scontó — 10 literes rendelés után 5% rabati. Más nagyságúak és különféle általános tartályokban vedett palackokat megfelelően olcsón szállítunk. Fésült üvegek vagy cségyvesztésű üvegek az elkészítési önköltséget számítjuk, ellenben az alak és kliséért költséget nem számítunk. Megjegyezzük még, hogy megvásárolt 20 literes Siphonpalackaink Magyarországon csak kizárólagosan közvetlen a mi gyárunkból, erezhetőek be.

Budapesti malomépítészeti és gépgyár

PODVINECZ ÉS HEISLER
BUDAPEST, VÁCZI-UT 11/V. GYÁRT:

BENZIN MOTOROKAT ÉS BENZIN LOKOMOBILOKAT szolepos vezényművel 2-50 lóerőig.

Megbízható képviselők kerestetnek.

Egy jókarban levő kerékpár eladó. Czim megtudható a kiadóhivatalban.

Nagy bútor eladás!
Rendkívül olcsó árak!
JELINEK B. A. és FIA
butor-áruházában
Budapest, VII. Kerepesi-ut 8. földszinti helyiségek.